“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ, ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ରାଜଯୋଗ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାବନ କରିଦେଉଛି” ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଭଲରୁ ଭଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ, କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ସେଠାରେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ମନୁଷ୍ୟ ଥା’ନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭଲ ଥା’ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁନିଆର ସାମଗ୍ରୀଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଥାଏ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଖରାପ ଥିଲେ ଦୁନିଆର ସାମଗ୍ରୀଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ସୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତ ବସ୍ତୁ ନ ଥାଏ, କୌଣସି ବସ୍ତୁ କେଉଁଠାରୁ ମଗେଇବାକୁ ପଡି ନ ଥାଏ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ଏହି ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଜୀବ କୁହାଯାଏ । ଏଥିରେ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି । ଏକଥା ତ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ପକ୍କା ହେବା ଦରକାର ସେଥିପାଇଁ ଏହାଙ୍କୁ ଦାଦା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅଛି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିଶ୍ଚୟରେ ହିଁ ରମଣ କରିବା ଦରକାର । ବାସ୍ତବରେ ବାବା ଯାହାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି ବା ଅବତାର ନେଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସୁଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ର ଶିରୋମଣି ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ । ଶ୍ରୀମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ । ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ହେଲା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନଙ୍କର । ସେହି ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଭ୍ରଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବତା ହେଉଛ ଏବଂ ଏଠାକୁ ଏଇଥିପାଇଁ ହିଁ ଆସୁଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସୁଛି ତୁମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ, ନିର୍ବିକାରୀ ମତର ଅଧିକାରୀ ଦେବୀ-ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ । ତେବେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟରୁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଥା’ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀ ଥିଲେ, ଏବେ କଳିଯୁଗରେ ହେଲେ ଆସୁରୀଗୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ତ ଗୋଟିଏ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ହେଲେ ଈଶ୍□ରୀୟ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ, ଏମାନେ ହେଲେ ଆସୁରୀ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ । ସେଠାରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ଏଠାରେ ଭକ୍ତି । ତେବେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଭକ୍ତି ଅଲଗା ଅଲଗା ନା । ଦେଖ, ଭକ୍ତିର ପୁସ୍ତକ କେତେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ପୁସ୍ତକ କେତେ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ହିଁ ହେବା ଦରକାର । ଯେଉଁମାନେ ବି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ହେବା ଦରକାର । ସେଗୁଡିକୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୁହାଯାଏ । ପ୍ରଥମ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ହେଲା ଗୀତା । ଶ୍ରୀମଦ୍‌ଭଗବତ ଗୀତା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମ ହେଲା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ, ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ନୁହେଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଗୀତା ଦ୍□ାରା ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଗୀତାକୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ଗାୟନ କରିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କାହାକୁ ବି ପଚାରିଲେ ସେମାନେ କହିବେ ଯେ, ପରମ୍ପରାରୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ଗାୟନ କରିଛନ୍ତି । କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶିବଭଗବାନଉବାଚ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭଗବାନଉବାଚ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଗୀତା ପଢିଥିବେ ସେହିମାନେ ସହଜରେ ବୁଝିଯିବେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଏହି ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଆମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଥିଲୁ, ଯାହାକୁ କି ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରତା ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହାଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ହାରିଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ତା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ଜଗତଜୀତ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ । ବେହଦର ବାବା ଆସି ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସେ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପିତା । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବେହଦର ପିତା । ଯାହାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା । ତୁମେମାନେ କାହାକୁ ବି ପଚାର ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନାମ କ’ଣ ? ତେବେ ସେମାନେ ଅଡୁଆରେ ପଡିଯିବେ । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର ହେଉଛନ୍ତି ରଚନା । ତେବେ ଏହି ତିନି ଜଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ କେହି ପିତା ଥିବେ ନା । ତୁମେ କହୁଛ, ଏହି ତିନିଜଣଙ୍କର ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର ଶିବ । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକର ଦେବତା ଭାବରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଉପରେ ହେଲେ ଶିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି - ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ବି ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ତାଙ୍କର ନିଜର ଶରୀର ତ ଥିବ । କିନ୍ତୁ ସେ ତ ସର୍ବଦା ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡିଯାଇଛି ଯେ, ଆମେମାନେ ନିରାକାର ପରମପିତା ପରାମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍□ାରା କହିଥାଏ - ପରମପିତା ପରମ ଆତ୍ମା । କେତେ ସହଜ କଥା । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଅଲଫ ଏବଂ ବେ । ଏ ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି? ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ କିଏ ଶୁଣାଇଲେ? ନିରାକାର ବାବା ହିଁ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର କୌଣସି ମୁକୁଟ ଆଦି ନାହିଁ । ସିଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ବୀଜରୂପ, ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଚୈତନ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା! ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୂପି ବୃକ୍ଷର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ଯଦିଓ ତୁମେମାନେ ମାଳି ନୁହଁ କିନ୍ତୁ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ, କିପରି ମଞ୍ଜି

ପୋତାଯାଇ ଥାଏ ଏବଂ ସେଥିରୁ ବୃକ୍ଷର ଉତ୍ପତ୍ତି କିପରି ହୋଇଥାଏ । ତାହା ହେଲା ଜଡ ବୃକ୍ଷ କିନ୍ତୁ ଇଏ ହେଲା ଚୈତନ୍ୟ । ତୁମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ଆଉ କାହା ଆତ୍ମାରେ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ବାବା ଚୈତନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜ ରୂପ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହିଁ ହେବ । ଏହା ହେଲା ଚୈତନ୍ୟ ରଚନା । ବୀଜ ଏବଂ ତା'ର ରଚନା ମଧ୍ୟରେ ଫରକ ରହିଛି ନା! ଆମ୍ବର ବୀଜ ଲଗାଇଲେ ସେଥିରୁ ଆମ୍ବ ଫଳିବ କିନ୍ତୁ ବୃକ୍ଷ କେତେ ବଡ ହୋଇଥାଏ । ସେହିଭଳି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୀଜରୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛି । ସେହି ଜଡ ବୀଜରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନ ଥାଏ । ଇଏ ତ ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, କିପରି ଏହାର ଉତ୍ପତ୍ତି, ପାଳନା ପୁଣି ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ବିଶାଳ ବୃକ୍ଷର ବିନାଶ ହୋଇ ପୁଣି କିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂଆ ବୃକ୍ଷ ଛିଡା ହୋଇଯାଇଥାଏ! ଏହା ହେଲା ଗୁପ୍ତ । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ମିଳୁଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଏହି ବୃକ୍ଷର କଲମୀ ଲାଗୁଛି । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା, ବୀଜରୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ପତ୍ର ବାହାରିଥିଲା ସେ କିଏ? ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରଥମ ପତ୍ର ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯିବ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ନୂଆ ପତ୍ର ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । ପରେ ବଡ ହୋଇଯାଏ । ତେବେ ଏହି ବୀଜର କେତେ ମହିମା ରହିଛି । ଇଏ ତ ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ପୁଣି ସେଥିରୁ ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ବାହାରିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମହିମା ତ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛ । ମୂଳକଥା ହେଲା ଆମକୁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଏମାନଙ୍କ ଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଚିତ୍ର ନ ଥିଲେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ହିଁ ଆସିପାରି ନ ଥା'ନ୍ତା । ଏହି ଚିତ୍ର ବହୁତ କାମରେ ଆସୁଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏହି ଚିତ୍ର ଗୁଡିକର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରେ ଏହି ଚିତ୍ର ଗୁଡିକ ଦ୍□ାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ଯେ, ଏବେ ପୁଣି ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏକଥା ଭାବୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଆମକୁ ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି ହେଉଛି । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମନ୍ଦିର କାହାର ଥିବ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶିବବାବାଙ୍କର ହୋଇଥିବ ଯିଏକି ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ତାଙ୍କ ପରେ ପ୍ରଥମ ରଚନାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଥିବ । ପ୍ରଥମ ରଚନା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଶିବଙ୍କ ପରେ ଏମାନଙ୍କର ପୂଜା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ମାତାମାନେ ତ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପୂଜା ହେଉନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ନା । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କାହାର ପୂଜା କରୁନାହଁ । ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପୂଜା ଏବେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପାଠପଢି ସାରି ପୁଣି ଅପାଠୁଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବୀ-ଦେବତା ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ତୁମର ପୂଜା ହେବ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ, ଯିଏ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପୂଜା ପ୍ରଥମେ ହେବ । ତାପରେ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଆମର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହେବ । ପରେ ପୁଣି ତଳକୁ ଖସି ଖସି ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍□ର ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରିବାରେ ଲାଗିଯାଆ'ନ୍ତି । ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍□ର ଅଟେ ନା । ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍□ର ପୂଜା କରିବା କିମ୍ବା ଶରୀରର ପୂଜା କରିବା ଏହା ତ ଏକା କଥା ହେଲା ନା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିରେ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାହା କେବେ ଥିଲା? ସେ କଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା ତ କେବେ କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମୃତି ଆସିଛି ଯେ, ଆମେ ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲୁ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ତ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପତିତ ହେବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା କହିବା ଶୋଭା ପାଉନାହିଁ । ଅପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେବୀ-ଦେବତା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପବିତ୍ର ଦେବୀମାନଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିଜେ ଅପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବାକୁ ପଡୁଛି । ଭାରତରେ ବିଶେଷ କରି କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି । କୁମାରମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ନାରୀମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି । ପୁରୁଷଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କାହିଁକି କରୁ ନାହାଁନ୍ତି? କାହିଁକି ନା ଏହି ସମୟରେ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ମାତାମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ବାବା ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ ଯେ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଇଏ ଜ୍ଞାନର ବଡ ନଦୀ ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ନଦୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଇଏ ହେଲେ ସବୁଠାରୁ ବଡ ନଦୀ । ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ରା ନଦୀ ହେଲା ସବୁଠାରୁ ବଡ ନଦୀ, ଯିଏକି କଲିକତା ନିକଟରେ ସାଗର ସହିତ ମିଶିଛି । ମେଳା ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣାନାହିଁ ଯେ, ଏହା ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମେଳା । ତାହା ତ ପାଣିର ନଦୀ, ଯାହାର ନାମ ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ରା ରଖାଯାଇଛି । ସେମାନେ ତ ଈଶ୍□ରଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ରକୁ ବହୁତ ପବିତ୍ର ଭାବୁଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ବଡ ନଦୀ ଅଟେ, ତେଣୁ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ । ପତିତ ପାବନ ବାସ୍ତବରେ ଗଙ୍ଗାକୁ ନୁହେଁ, ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ରକୁ କୁହାଯିବା ଉଚିତ୍ । ମେଳା ମଧ୍ୟ ଏହି ନଦୀ କୂଳରେ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସାଗର ବାବା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମା ନଦୀର ମେଳା ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି - ଏହି ସବୁ ଗହନ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ, ଯାହାକି ପ୍ରାୟଃ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ତ ବିଲକୁଲ୍ ସହଜ କଥା ନା ।

ଭଗବାନଉବାଚ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି, ପୁଣି ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି କିଛି ବି ରହିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏହିସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ରଚନା ହେବ । ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ଶାସ୍ତ୍ର ନ ଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ସବୁ

ପରମ୍ପରାରୁ ଚାଲିଆସିଛି । ଜ୍ଞାନ ତ କିଛି ବି ନାହିଁ । କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ହିଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପରମ୍ପରା ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ବେହଦର ପାଠପଢା ମିଳୁଛି, ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଇପାରିବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ପୁରା ଜଣାଅଛି । ଏମାନେ ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତିବାଲା ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ । ଏବେ ପୂଜାରୀ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗ ଥାଏ, ଏଠାରେ କଳିଯୁଗରେ ଅପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗ ରହିଛି । ପୁଣି ପରେ ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ନ୍ୟାସ ମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ତାହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ଅଛି । ତାକୁ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଧର୍ମ କୁହାଯାଏ । ସେମାନେ ଘରଦ୍□ାରର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ତାହା ହେଲା ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ହିଁ ତ ରହିଥା'ନ୍ତି ନା । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେମାନେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବୁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଏହାର ତିଥି, ତାରିଖ, ସେକେଣ୍ଡ ସହିତ ସବୁ କିଛି ଜଣା ଅଛି । ସେମାନେ ତ କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ହିଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହି ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହାର ପୁରା ହିସାବ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିପାରିବା । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା ତ କେହି ବି ମନେ ପକାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ, ବାବା କ'ଣ ଏବଂ କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି, କେଉଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି? ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ଏବଂ ଜନ୍ମ ପତ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାତକକୁ ଜାଣିଛ । ବାକି ବୃକ୍ଷରେ ପତ୍ର ତ ବହୁତ ଥାଏ । ତାକୁ କ'ଣ ଗଣନା କରିହେବ । ଏହି ବେହଦ ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷରେ କେତେ ପତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି? ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଭିତରେ କେତେ କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଗଲେଣି, ତେବେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷରେ କେତେ ଅଗଣିତ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଯିବେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ, ସତ୍ୟଯୁଗ ଏତେ ବର୍ଷର, ତ୍ରେତାଯୁଗ ଏତେ ବର୍ଷର ଏବଂ ଦ୍□ାପରଯୁଗ ଏତେ ବର୍ଷର ଅଟେ । ତେବେ ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏ ସବୁର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆମ୍ବର ବୀଜ ଦେଖିଲେ ଆମ୍ବଗଛର ଚିତ୍ର ମନ ଭିତରେ ଆସିଯିବ ନା! ଏବେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ବୃକ୍ଷର ରହସ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାରଣ ସିଏ ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଏକ ଓଲଟା ବୃକ୍ଷ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ, ଯିଏବି ଏହି ଦୁନିଆରେ ଅଛନ୍ତି, ଜଡ ହୁଅନ୍ତୁ ଅଥବା ଚୈତନ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜର ପାର୍ଟର ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବେ । ଏବେ ଦେଖ, କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ଅମୁକ ଜିନିଷ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରୁ ଆସିଛି, ଜାପାନରୁ ଆସିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ଜାପାନ ଆଦି କ'ଣ ଥିଲା କି! ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସେଠାକାର ବସ୍ତୁ ଏଠାକୁ ଆସୁଛି । ପୂର୍ବରୁ ଆମେରିକାରୁ ଗହମ ଇତ୍ୟାଦି ଆସୁଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କ'ଣ କେଉଁଠୁ କିଛି ଆସିବ କି! ସେଠାରେ ତ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥାଏ, ସବୁ ପ୍ରକାରର ଜିନିଷ ଭରପୁର ମାତ୍ରାରେ ଥାଏ । ଏଠାରେ ଧର୍ମ ଗୁଡିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସବୁ ଜିନିଷ କମ୍ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେଉଁଠାରୁ କିଛି ମଗାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡେ ନାହିଁ । ଏବେ ତ ଦେଖ କେଉଁଠୁ କେଉଁଠୁ ମଗାଉଛନ୍ତି! ପରେ ପରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଲା, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଅପ୍ରାପ୍ତ ବସ୍ତୁ କିଛି ବି ନ ଥାଏ । ସେଠାକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଏବଂ ବହୁତ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ସେଠାକାର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତମ ଥିବା କାରଣରୁ ସେଠାକାର ସବୁ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଖରାପ ହୋଇ ଗଲେ ସାମଗ୍ରୀ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନର ମୁଖ୍ୟ ଜିନିଷ ହେଲା ଆଟମିକ୍ ବମ୍, ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାଣୁ ବୋମା, ଯାହା ଦ୍□ାରା ଏତେ ବଡ ବିନାଶ ହେଉଛି । ତାହା କିପରି ତିଆରି କରୁଥିବେ! ଯେଉଁମାନେ ବୋମା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ସେହି ଜ୍ଞାନ ଥିବ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ସମୟ ଆସିଯାଏ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଏ । ଯାହା ଭିତରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଥିବ ସେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ କରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇବ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଯିଏ ଯେଉଁ ପାର୍ଟ ବଜାଇ ଆସିଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ବଜାଇବେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ କେତେ ଜ୍ଞାନବାନ ହେଉଛ, ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ କିଛି ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛ । ଏହାଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ତାହା ହେଲା ମାୟାର ଜ୍ଞାନ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ବିନାଶ ହେଉଛି । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଷ୍ଠକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଏ ସବୁ ମାୟାର ଆଡମ୍ବର ଅଟେ । ନିଜର ବହୁତ ଶୋ କରୁଛନ୍ତି । ସବୁ କଥାରେ ଅତିକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ବହୁତ ବୁଦ୍ଧି ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ କିଛି ଚମତ୍କାର କରି ଦେଖାଇବୁ । ବହୁତ ଚମତ୍କାର କରିବା ଦ୍□ାରା ପୁଣି ବହୁତ କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି । କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ତିଆରି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହାଦ୍□ାରା ବିନାଶ ହିଁ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ ମନେ ପକାଇ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ବା ମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ ନମସ୍କାର

କରିବା ବା ବନ୍ଦନା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ହେବା ପାଇଁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚୈତନ୍ୟ ରଚନାକୁ ଜାଣି ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ହେବାର ଅଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନଠାରୁ ବଡ ଆଉ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶାରେ ରହିବାର ଅଛି ।

ବରଦାନ:- "ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍□ିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ" ଏହି ପାଠର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ଏକରସ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଭବ ।

"ଏକ ମାତ୍ର ବାବା ଦ୍□ିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ ଯଦି ଏହି ପାଠ ନିରନ୍ତର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ତେବେ ତୁମର ସ୍ଥିତି ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଏକାଭଳି ରହିବ, କାହିଁକି ନା ଜ୍ଞାନ ତ ସବୁ ମିଳିସାରିଲାଣି, ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ ଗୁଡିକ ତ ବହୁତ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ ଗୁଡିକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ସର୍ବଦା ପଏଣ୍ଟ ରୂପରେ ସ୍ଥିତି ରହିବା - ଏହା ହେଉଛି ସେହି ସମୟରେ ଚମତ୍କାରୀ ଯେତେବେଳେ କେହି ତୁମକୁ ତଳକୁ ଟାଣୁଥିବ । କେତେବେଳେ କୌଣସି କଥା ତଳକୁ ଟାଣିବ, କେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି, କେବେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ, କେବେ କୌଣସି ବାତାବରଣ ତଳକୁ ଟାଣିବ.... ଏହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଏହି ସବୁ ବିସ୍ତାର ସମାପ୍ତ ହୋଇ ତୁମର ସ୍ମୃତି ଏକରସ ହୋଇଯାଉ - ତେବେ କୁହାଯିବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଭବର ବରଦାନୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିନେବ ତେବେ ବିଘ୍ନ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପରାସ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଏହି ଅବ୍ୟକ୍ତି ମାସରେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ।

ଏବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏଭଳି ମୁକ୍ତ ହୋଇ ମାଷ୍ଟର ମୁକ୍ତିଦାତା ହୁଅ ଯାହାକି ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ, ପ୍ରକୃତି, ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବେ । ଏବେ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଏହି ଗୋଟିଏ କଥାର ତାରିଖ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ମୋ'ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ କେବେ ଜୀବନମୁକ୍ତ ହେବେ? ଏମିତି ଭାବନା ହିଁ ଯେ ଶେଷ ସମୟରେ ଜୀବନମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବୁ, ନା । ବହୁତ କାଳର ଜୀବନ ମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅଭ୍ୟାସ ହିଁ ବହୁତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରୀ କରିଦେବ ।